

Skriftlig fremsættelse (11. juni 2021)

Beskæftigelsesministeren (Peter Hummelgaard):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (Særlig løntilskudsordning for langtidsledige seniorer)

(Lovforslag nr. L 238)

Lovforslaget udmønter en del af aftalen mellem Regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten, Konservative og Alternativet om tiltag målrettet langtidsledige under coronakrisen.

Formålet med aftalen er at hjælpe de grupper, som er i særlig risiko for langtidsledighed, og hvor det kan være en udfordring at vende tilbage til arbejdsmarkedet, selvom samfundet gradvist åbner op efter coronakrisen. Det gælder eksempelvis seniorer og ufaglærte.

På baggrund af aftalen foreslås det, at der etableres en midlertidig ordning i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvor arbejdsgivere har ret til et højere tilskud, hvis de har aftalt en løntilskudsansættelse med en langtidsledig, som har 12 måneders ledighedsanciennitet, og som er fyldt 50 år. Arbejdsgiveren og den ledige aftaler selv varigheden af løntilskudsansættelsen, der kan være op til 6 sammenhængende måneder.

Den midlertidige ordning skal gælde ansættelser med løntilskud, der påbegyndes og bevilliges i perioden fra den 1. september 2021 til og med den 31. december 2022.

Målgruppen for ret til løntilskudsansættelse efter den særlige ordning vil være dagpengemodtagere, kontant-hjælpsmodtagere og overgangsydelsesmodtagere uden for introduktionsprogrammet efter integrationsloven, som også i dag har ret til selvfundne løntilskudsansættelse.

Det foreslås, at der ikke stilles krav til, at den ledige skal have ret til dagpenge, kontant- eller overgangsydelse i hele løntilskudsperioden. Det vil sige, at tilbuddet med det særlige løntilskud godt kan række ud over den periode, den ledige er berettiget til forsørgelsesydelsen. Løntilskudsansættelsen fortsætter i det tilfælde uændret i den aftalte ansættelsesperiode.

Det foreslås, at ordningen etableres som en generel objektiv ordning, hvor alle arbejdsgivere har ret til det høje tilskud, hvis de opstillede betingelser herfor er opfyldt. Der har været en dialog om ordningen med EU-Kommissionen, som har givet en vurdering af, at ordningen ikke vil udgøre statsstøtte i EU-retlig forstand. Der er dog tale om en vurdering og ikke en afgørelse fra EU-kommissionen. Den er derfor ikke bindende i forhold til en evt. fremtidig vurdering af Kommissionen, fx i forbindelse med en evt. klagesag.

Det betyder, at jobcenteret ikke må vælge en virksomhed til den ledige og aftale en løntilskudsansættelse. Det vil dog være en naturlig del af jobcenterets vejledning, at de kan rådgive om muligheden for selvfundne ansættelse med løntilskud, hvilke typer af arbejde den ledige vil have særlige forudsætninger for at kunne udfylde, og hvilke arbejdsområder der især giver mulighed for et ordinært job.

Det foreslås videre, at løntilskudssats og timeløn reguleres årligt i tråd med de hidtil gældende regler om årlige satsreguleringer.

Det foreslås også, at arbejdsgiveren skal opfylde de hidtil gældende regler om, at løn- og arbejdsvilkår skal være overenskomstmæssige, eller de for tilsvarende arbejde sædvanligt gældende regler om, at tilbuddet skal medføre en nettoudvidelse af antallet af ansatte, at der skal være et rimeligt forhold mellem antallet af ansatte med og uden offentlig støtte, og at tilbuddet skal være drøftet mellem arbejdsgiveren og en repræsentant for de ansatte forud for ansættelsen med løntilskud.

På grund af den ekstraordinære situation er der behov for, at lovforslaget hastebehandles.

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. september 2021.

Det vurderes, at ændringerne vil medføre offentlige merudgifter efter skat og tilbageløb på 23,6 mio. kr. i 2021-2025.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkninger hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.